

книжовникъ Исаия въ неговия преводъ на Дионисия Ареопагитъ, извършенъ по поржка на сѣрския митрополитъ Теодосия. Ръкописъ въ нѣкогашната дворцова библиотека въ Виена. Срв. F. Miklosich, S. Joannis Chrysostomi homilia in Ramos palmarii. Vindobonae 1845, стр. 69 сл. Ето нѣколко извадки отъ приписката. Монахъ Исаия изтѣква, че се заловилъ да превежда отъ грѣцки на **нашъ слѹкѣнски азыкъ**, по настояването на Теодосия, митрополитъ **града Сѣра**, че превеждането се почнало презъ добри години (**къ добра оубо врѣмена поуахъ**), когато църквитѣ и Света-гора цъвтѣли като райска градина, но то било привършено въ най-тежкитѣ времена, когато нахлули турцитѣ въ Македония въ 1371 г., следъ поражението на Вѣлкашина и Углеша при Черменъ на р. Марица:

... Съвръшнихъ же тѣ въ злѣнше въсѣхъ злыхъ врѣменъ. когда, єгда огнѣкы Богъ хрѣтии западнѣхъ странъ. и подвиже деспотъ Углеша въса срѣбъскыи и грѣвъскыи коя. и брата скоеого Кѣлкашина кралъ, и иныхъ велиможе многыя. нѣгдѣ до шестъ десатъ тысацъ избранныи конскъ. и пондоша въ Македонїи на изгнанїе тѣрькъ. не сѫдише, яко гиѣзъ божио никто же мошень противъ стати. Тѣхъ оубо не изгнаша, и сми въ иихъ оубенни быша. і тамо кости ихъ падоша, и не погребени прѣбуша. и инфоюе множество. ово въ фстрѣи меуа умрѣша. ово же въ заплатненїе вѣдено бысть. иций же ихъ и гоназижше прѣдоша. и толико иажда и злолютые облїа въса грады и страны западнїа. елиж иже оушн слышатса иже оун видѣстъ. Но оубенни же иажа сего храбраго деспota Оуглеша. просыпаша са изманлтнє и полетнє по въсемъ земли яко птица по въздвхѹ. и овѣхъ ябо въ хрѣтии меуемъ заклахъ. овѣхъ же заплатненїе ѿкоудахъ. а оставшихъ съмртъ безгодна пожа. ѿ съмртнъ же оставшиа, гладемъ погубленни быша. таковы бо гладъ бысть по въсѣхъ странахъ. яковиже не бысть ѿ сложенїа миръ. иже по тѡмъ хѣ мѣткы да бѫдетъ. А ихже гладъ не погоуби, сихъ попутченіемъ божиимъ, вѣщи иощиа и днїа нападащие сънѣдахъ. Оувы, оумнлень позоръ бѣ видѣти. оста земля въсѣхъ добрыхъ пуста. и людїи и скотъ и иныхъ плодовъ. не бо бѣ кназа ни кожда. ни наставника въ людехъ. ни избаваѧщаго ни спасажщаго, и въсѣ испаъниша са страха изманлтскаго. и срѣа храбрал доблестъвныхъ мажен, въ жень